

Anonymiserad version

Översättning

C-283/23 - 1

Mål C-283/23 [Marhon]¹

Begäran om förhandsavgörande

Datum för ingivande:

2 maj 2023

Domstol som begär förhandsavgörande:

Cour de cassation (Belgien)

Datum för beslutet att begära förhandsavgörande:

26 april 2023

Klagande:

FB

JL

Cour de cassation de Belgique

Beslut

[utelämnas]

I. **FB**, [utelämnas] bosatt i [utelämnas] [Belgien], tilltalad,

II **JL**, bolag med begränsat ansvar, med säte i [utelämnas] [Belgien],
civilrättsligt ansvarigt,

klagande,

¹ Förevarande mål har getts ett fiktivt namn. Detta namn motsvarar inte någon av rättegångsdeltagarnas verkliga namn.

[utelämnas]

I. FÖRFARANDET VID COUR DE CASSATION

Överklagandena avser en dom som meddelades den 23 mars 2022 av Tribunal correctionnel d'Eupeu, i egenskap av appellationsdomstol.

[utelämnas]

II. RELEVANTA FAKTISKA OMSTÄNDIGHETER OCH BAKGRUND TILL FÖRFARANDET

- 1 Den 28 februari 2019 utförde polisen en kontroll i Saint-Vith av ett fordon för transport av timmer bestående av en traktor (lastbil) och en släpvagn, tillhörande bolaget med begränsat ansvar JL.

Traktorn och släpvagnen placerades på en vägningsanordning i polisdistriktet Eifel. På viktsedlarna anges att traktorn väger 38 240 kg och släpvagnen 26 740 kg, det vill säga en totalvikt som överstiger den högsta tillåtna vikten på 20 856 kg.

- 2 Lastbilens förare, FB, åtalades vid Tribunal de police d'Eupeu, avdelningen för Saint-Vith, för att ha begått följande brott:

– Åtalspunkt A: Genom att i egenskap av förare på allmän väg ha utfört en godstransport på väg med hjälp av ett fordon vars totalvikt överstiger den högsta tillåtna totalvikten, vilket anses ha skett utan giltigt nationellt eller internationellt trafik tillstånd.

– Åtalspunkt B: Genom att i egenskap av ansvarig för lastningen av en varutransport som omfattas av gemenskapslagstiftningen, lagen av den 15 juli 2013 (som beskrivs närmare nedan) eller tillämpningsföreskrifter till denna lag, ha gett instruktioner eller vidtagit åtgärder som medfört ett överskridande av högsta tillåtna totalvikt och största tillåtna dimensioner för fordon eller fordonståg.

Förarens arbetsgivare, det ovannämnda bolaget, åtalades i egenskap av civilrättsligt ansvarigt.

- 3 Genom dom som meddelades den 2 februari 2021 frikände Tribunal de police d'Eupeu, avdelningen för Saint-Vith, lastbilsföraren från ansvar enligt ovannämnda åtalspunkter, på grund av att viktsedlarna inte innehåller någon uppgift om den person som gjorde vägningen eller om varumärket och serienumret på den våg som användes, vilket gör att det inte går att fastställa huruvida sedlarna faktiskt hänför sig till denna våg.

Allmänna åklagaren överklagade den domen.

- 4 Vid Tribunal de première instance d'Eupen, brottmålsavdelningen i egenskap av appellationsdomstol, gjorde lastbilsföraren och hans arbetsgivare gällande att mätningen av fordonets vikt inte hade skett med hjälp av en våg som uppfyller de krav som föreskrivs i den gällande lagbestämmelsen.

De gjorde gällande att den våg som användes regleras av arrêté royal du 12 octobre 2010 relatif à l'approbation, à la vérification et à l'installation des instruments de mesures utilisés pour surveiller l'application de la loi relative à la police de la circulation routière (kunglig förordning av den 12 oktober 2010 om godkännande, kontroll och installation av mätdon som används för att övervaka tillämpningen av vägtrafiklagen).

Tribunal d'Eupen godtog inte detta påstående.

Nämnda domstol påpekade att det i artikel 1 i den ovannämnda kungliga förordningen av den 12 oktober 2010 föreskrivs att den är tillämplig ”om inte annat följer av annan lagstiftning som avser specifika vågar”, och slog fast att den våg som användes i förevarande fall regleras av den bestämmelse varigenom Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/31/EU av den 26 februari 2014 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning om tillhandahållande på marknaden av icke-automatiska vågar har införlivats med belgisk rätt, nämligen arrêté royal du 12 avril 2016 relatif aux instruments de pesage à fonctionnement non automatique (kunglig förordning av den 12 april 2016 om icke-automatiska vågar).

Efter att ha konstaterat bland annat att vågens varumärke och serienummer hade fastställts, att vågen var kalibrerad, att anordningen hade genomgått en regelbunden kontroll som gäller under fyra år och att lastbilsföraren liksom hans arbetsgivare hade erkänt den övervikt som omnämns i protokollet, beslutade Tribunal d'Eupen, i en dom som meddelades den 23 mars 2022, att döma lastbilsföraren, avseende åtalspunkterna A och B, till böter på [utelämnas] [3 200] euro [utelämnas], och förverkande av rätten att framföra motorfordon under tre månader.

- 5 Lastbilsföraren (nedan kallad klaganden) och hans arbetsgivare (nedan kallat klagandebolaget) har överklagat den domen.

III. RELEVANTA LAGBESTÄMMELSER

- 6 Gärningarna enligt åtalspunkt A är straffbara enligt artiklarna 21 första stycket led 5 och 35 led 4 i arrêté royal du 22 mai 2014 relatif au transport de marchandises par route (kunglig förordning av den 22 maj 2014 om godstransporter på väg), och artikel 41 § 3 i loi du 15 juillet 2013 relative au transport de marchandises par route et portant exécution du règlement (CE) n° 1071/2009 du Parlement européen et du Conseil du 21 octobre 2009 établissant

des règles communes sur les conditions à respecter pour exercer la profession de transporteur par route, et abrogeant la directive 96/26/CE du Conseil et portant exécution du règlement (CE) n° 1072/2009 du Parlement européen et du Conseil du 21 octobre 2009 établissant des règles communes pour l'accès au marché du transport international de marchandises par route (lag av den 15 juli 2013 om godstransporter på väg och om genomförande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1071/2009 av den 21 oktober 2009 om gemensamma regler beträffande de villkor som ska uppfyllas av personer som bedriver yrkesmässig trafik och om upphävande av rådets direktiv 96/26/EG och om genomförande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1072/2009 av den 21 oktober 2009 om gemensamma regler för tillträde till den internationella marknaden för godstransporter på väg).

Enligt artikel 21 första stycket i den ovannämnda kungliga förordningen ”är nationella trafik tillstånd och gemenskapens trafik tillstånd inte giltiga ... 5) när de används för ett fordon eller fordonståg vars totalvikt eller vars dimensioner överstiger de tillåtna normerna för detta fordon eller fordonståg eller de tillåtna normerna i de allmänna bestämmelserna om tekniska villkor för motorfordon och släpvagnar, fordonsdelar och säkerhetskomponenter”.

I artikel 35 led 4 i nämnda förordning föreskrivs att ”internationella trafik tillstånd inte är giltiga ... när de används för ett fordon eller fordonståg vars totalvikt eller vars dimensioner överstiger de tillåtna normerna för detta fordon eller fordonståg eller de tillåtna normerna i de allmänna bestämmelserna om tekniska villkor för motorfordon och släpvagnar, fordonsdelar och säkerhetskomponenter”.

I artikel 41 § 3 i lagen av den 15 juli 2013 föreskrivs att ”den som överträder följande bestämmelser i gemenskapslagstiftningen, i denna lag och i dess tillämpningsföreskrifter ska dömas till fängelse i lägst åtta dagar och högst ett år och böter på lägst 500 euro och högst 50 000 euro [utelämnas], eller till endast ett av dessa straff: 1) Skyldigheten att inneha ett giltigt trafik tillstånd ...”.

- 7 Gärningarna enligt åtalpunkt B avses i artikel 43 § 3 i ovannämnda lag av den 15 juli 2013, vilken hänvisar till de straff som föreskrivs i artikel 41 § 3.

I artikel 43 § 3 i nämnda lag föreskrivs följande: ”Uppdragsgivaren, den som är ansvarig för lastningen eller speditören vid en varutransport som omfattas av gemenskapslagstiftningen, denna lag eller dess tillämpningsföreskrifter ska dömas till samma straff som de som har begått ovannämnda överträdelser om de har gett instruktioner eller vidtagit åtgärder som medfört följande överträdelser: 1) Ett överskridande av högsta tillåtna totalvikt och största tillåtna dimensioner för fordon eller fordonståg.”

- 8 I artikel 1 i den kungliga förordningen av den 12 april 2016 anges följande: ”Genom denna förordning införlivas Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/31/EU av den 26 februari 2014 om harmonisering av

medlemsstaternas lagstiftning om tillhandahållande på marknaden av icke-automatiska vågar.”

I artikel 2.1 i nämnda förordning föreskrivs att den ”omfattar alla icke-automatiska vågar”.

I artikel 2.2 anges följande:

”I denna förordning särskiljs följande kategorier av användning av icke-automatiska vågar:

- 1) Bestämning av massa i samband med handel.
- 2) Bestämning av massa för beräkning av tull, taxa, skatt, bonus, vite, ersättning, gottgörelse eller liknande betalning.
- 3) Bestämning av massa vid tillämpning av lag eller förordning eller för sakkunnigutlåtande vid rättegång.
- 4) Bestämning av massa inom sjukvården för vägning av patienter i samband med kontroll, diagnostik eller behandling.
- 5) Bestämning av massa för beredning av medicin enligt recept på apotek och bestämning av massa vid analyser som utförs på medicinska eller farmaceutiska laboratorier.
- 6) Bestämning av pris baserat på massa vid direktförsäljning till allmänheten och framställning av färdigförpackade varor.
- 7) Alla andra användningar än de som anges i leden 1–6.”

I artikel 32 anges att ”vågar som används för de ändamål som anges i artikel 2 § 2 leden 1–6 omfattas av de allmänna reglerna vad gäller regelbunden kontroll och teknisk kontroll av mätdon”.

IV. COUR DE CASSATIONS BESLUT

A. Klagandens överklagande:

Den andra grunden:

Vad beträffar den första delgrunden:

- 9 Grunden avser att den kungliga förordningen av den 12 april 2016 om icke-automatiska vågar åsidosattes.

Vid Tribunal correctionnel gjorde klagandena gällande att den våg som användes av polisen för att fastställa fordonets övervikt inte uppfyllde kraven i kunglig

förordning av den 12 oktober 2010 om godkännande, kontroll och installation av mätton som används för att övervaka tillämpningen av vägtrafiklagen.

Genom denna grund görs det gällande att det i domen slogs fast att denna våg inte omfattades av de kriterier som anges i den ovannämnda kungliga förordningen, utan att den skulle uppfylla kriterierna som föreskrivs i den ovannämnda kungliga förordningen av den 12 april 2016. Enligt klaganden kan den sistnämnda kungliga förordningen, varigenom Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/31/EU av den 26 februari 2014 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning om tillhandahållande på marknaden av icke-automatiska vågar har införlivats, inte tillämpas på det straffrättsliga området. Klaganden hävdar även att det i den kungliga förordningen av den 12 oktober 2010 föreskrivs att det ska tillämpas mer specifika godkännandebestämmelser för tillsynsorganet, än dem som krävs enligt den kungliga förordningen av den 12 april 2016.

- 10 Tillämpningsområdet för det ovannämnda direktivet fastställs i artikel 1 i direktivet och enligt artikel 1.2 särskiljs i direktivet flera kategorier av användning av icke-automatiska vågar, däribland, i led c, ”[b]estämning av massa vid tillämpning av lag eller förordning ...” och, i led g, ”[a]lla andra användningar än de som anges i [de föregående] leden ...”.

I artikel 3.1 i direktivet föreskrivs att ”[m]edlemsstaterna ska säkerställa att endast vågar som uppfyller de tillämpliga kraven i detta direktiv tillhandahålls på marknaden”.

I artikel 2 led 3 definieras vidare ”tillhandahållande på marknaden” som varje leverans av en våg för distribution eller användning på unionsmarknaden i samband med kommersiell verksamhet, mot betalning eller kostnadsfritt.

I artikel 3.2 och 3.3 i direktivet föreskrivs dock att ”[m]edlemsstaterna ska säkerställa att vågar inte tas i drift för ändamål enligt artikel 1.2 a–f om de inte uppfyller kraven i detta direktiv” och ”... säkerställa att vågar som tas i drift för ändamål enligt artikel 1.2 a–f fortsatt uppfyller de tillämpliga kraven i detta direktiv”.

De sistnämnda bestämmelserna syftar inte på begreppet ”tillhandahållande på marknaden” och följaktligen på distribution eller användning av de aktuella vågarna i samband med kommersiell verksamhet, utan hänvisar till användningen av vågarna bland annat för bestämning av massa vid tillämpning av lag eller förordning.

Direktivets titel framstår dock som mer restriktiv, eftersom den avser harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning om ”tillhandahållande på marknaden” av icke-automatiska vågar.

I den kungliga förordningen av den 12 april 2016 återges lydelsen i de ovannämnda bestämmelserna i direktivet.

Följaktligen uppkommer frågan huruvida direktivet och de belgiska bestämmelserna om införlivande är tillämpliga i en sådan situation som den som är aktuell i förevarande mål, där den aktuella vågen användes i samband med tillämpningen av en lagstiftning eller en förordning av straffrättslig karaktär, det vill säga som saknar samband med kommersiell verksamhet, vad gäller användaren.

- 11 Eftersom denna fråga avser tolkningen av en rättsakt som har antagits av en unionsinstitution, ska en begäran om förhandsavgörande hänskjutas till Europeiska unionens domstol i enlighet med artikel 267 tredje stycket i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

B. Klagandebolagets överklagande:

- 12 Cour de Cassation vilandeförklarar målet i avvaktan på svaret på den tolkningsfråga som anges i slutet av detta beslut.

MOT DENNA BAKGRUND BESLUTAR

COUR DE CASSATION FÖLJANDE:

Målet vilandeförklaras till dess att Europeiska unionens domstol har meddelat ett förhandsavgörande avseende följande fråga:

”Är artiklarna 1, 2 led 3 och 3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/31/EU av den 26 februari 2014 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning om tillhandahållande på marknaden av icke-automatiska vågar tillämpliga när rättsliga myndigheter eller polismyndigheter använder icke-automatiska vågar för bestämning av massa hos fordon vid tillämpning av en nationell lag eller förordning, som föreskriver straffrättsliga påföljder, och som – såsom artiklarna 41 § 3 led 1 och 43 § 3 led 1 i lag av den 15 juli 2013 om godstransporter på väg och om genomförande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1071/2009 av den 21 oktober 2009 om gemensamma regler beträffande de villkor som ska uppfyllas av personer som bedriver yrkesmässig trafik och om upphävande av rådets direktiv 96/26/EG och om genomförande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1072/2009 av den 21 oktober 2009 om gemensamma regler för tillträde till den internationella marknaden för godstransporter på väg, och artiklarna 21 första stycket led 5 och 35 led 4 i kunglig förordning av den 22 maj 2014 om godstransporter på väg – förbjuder att fordon vars uppmätta vikt överstiger den högsta tillåtna vikten tas i bruk?”

[utelämnas] Beslut fattat av Cour de cassation, andra avdelningen, i Bryssel, [utelämnas] och avkunnat vid offentligt sammanträde den 26 april 2023 [utelämnas].

F. Gobert

F. Stévenart Meeûs

F. Lugentz

T. Konsek

E. de Formanoir

F. Roggen

ARBETS
DOKUMENT